

عنوان مقاله:

زیست پذیری در شهر و پیراشهر مسجد سلیمان

محل انتشار:

دوفصلنامه توسعه فضاهای پیراشهری، دوره 5، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نسترن نوروزی - دانشجوی دکتری گروه شهرسازی، دانشکده فنی و مهندسی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران.

علیرضا شیخ الاسلامی - استادیار گروه جغرافیا، دانشکده فنی و مهندسی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران.

محمد جلیلی - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، واحد بروجرد، دانشگاه آزاد اسلامی، بروجرد، ایران.

خلاصه مقاله:

دستیابی به توسعه پایدار در شهرها منجر به تعادل در ابعاد مختلف اقتصادی، اجتماعی، زیست محیطی و غیره می گردد و زمینه ساز یک چشم انداز مطلوب در آینده می گردد. بهبود شرایط زیست پذیری در شهرهای نفت خیزی مانند مسجدسلیمان و پیرامون آن علاوه برافزایش جذابیت آن ها، بستر مناسبی برای ارتقای کیفیت زندگی و مکان پایدار می گردد. بنابراین ضرورت و اهمیت بحث ساختاری زیست پذیری در شهرها و پیرامون آن کاملا نمایان است. هدف از این پژوهش، تحلیل ساختاری زیست پذیری در شهر مسجدسلیمان و فضای پیرامون آن می باشد. این پژوهش از لحاظ هدف کاربردی و از نظر ماهیت اکتشافی می باشد. جامعه آماری در این پژوهش ۲۰ نفر از صاحب نظران شهری، شهر سازان و مدیران شهری به صورت نمونه گیری هدفمند انتخاب شده اند. جهت تجزیه و تحلیل متغیرها از میک مک استفاده شد. نتایج منعکس کننده این مطلب است که ۲۹۷۰ رابطه از کل روابط بین متغیرها دارای ارزش اثرات متقاطع بوده اند. از مجموع روابط ۲۹۷۰، حدود ۵۵ رابطه بدون تاثیر؛ ۱۱۹۵ رابطه دارای تاثیرگذاری کم؛ ۱۱۶۹ رابطه دارای تاثیرگذاری متوسط و در نهایت ۶۰۶ رابطه دارای تاثیرگذاری قوی و بالا بوده است. از سوی دیگر نتایج نشان می دهد که پایداری زیست پذیری در شهر مسجدسلیمان و فضای پیرامونی آن بسیار نامناسب است.

کلمات کلیدی:

فضاهای پیراشهری، زیست پذیری، مسجد سلیمان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1758062>

